ВИШЕ ОД ВЕСТИ

Зрна & громаде

(Септембар 2005)

(Стандард.)

Терор над косметским Србима је настављен мучким убиством младића Ивана Дејановића и Александра Станковића, те тешким рањавањем Николе Дукића и Александра Јанићијевића, 27. августа недалеко од Штрпца. Како је званично саопштено, САД су згрожене, а високи представник ЕУ за спољне послове и безбедност Хавијер Солана потресен. Омбудсман за КиМ Марек Антони Новицки оштро је критиковао „међународну заједницу" због тога што „ни шест година након бомбардовања косовски Срби не могу да рачунају да су безбедни, нити је могућ повратак избеглица". Одржани су масовни протестни скупови косовских Срба. И?

(Цена.)

Враћање избеглица на Косово одвија се споро и за то је потребно још 22 милиона евра, изјавио шеф УНИМК-ове канцеларије за повратак расељених Килијан Клајншмит.

Можда би Србија требало да размисли и сиротом Клајншмиту позајми те паре, како би решио овај проблем.

(Фарса.)

„Ко заиста мисли да су неки Милошевић или Туђман могли да растуре Југославију против стратешког плана САД и мимо воље Немачке, тај је или потпуна политичка незналица или обична будала. Или је, просто, плаћен да баш тако ‚мисли'. Реч је о сувише крупном питању, на сувише осетљивом месту, да би то могло бити препуштено ма каквим локалним стихијама", пише нам, у писму које нам је послао уз своју студију о распаду „друге Југославије", амерички политиколог Џон Питер Брос.

„Све потом што видимо, укључујући и Хаг, део је епохалног процеса претварања историје у фарсу, глобализације каубојског филма."

(Затворник.)

Све озбиљне институције модерног света жестоко су осудиле утамничење архиепископа охридског и митрополита скопског Јована Шестог (Вранишковског). Између два броја „НАЦИЈЕ" томе су се у званичним саопштењима или преко специјалних изасланика придружили руски патријарх Алексеј Други и папа Рацингер (Бенедикт XVI).

Македонски премијер Владо Бучковски поновио је да због утамничења јединог канонски признатог православног поглавара у БЈР Македонији трпи жестоке осуде и притиске, али да не успева да нађе „частан излаз”. Кључ у рукама држи Врховни суд Македоније, који је, је л’ да, независан, а он ће заседати ових дана. Док овај број нашег листа доспе у руке читалаца, није искључено да ће архиепископ Јован бити ослобођен. Али остаће, во вјеки, да су почињене неопростиве бласфемије.

(Природно.)

Ветеринарски завод из Земуна, претходно купљен од текстилне индустрије „Зекстра”, недавно је купио некад културолошки веома важну издавачку кућу „Нолит”. Све је то логично и правно чисто. Немојте се изненадити ако Музеј савремене уметности купи Кланица из Бачког Петровог Села, а Српску књижевну задругу индустрија чарапа из Голубинаца (иза које би заправо стајала циглана из Вировитице). Логика капитала не познаје глупе конзервативне границе. Логика националних интереса у Србији је укинута.

(Баба Јула.)

Министар културе Србије Драган Којадиновић сменио је свог саветника Борисава Ђорђевића, познатијег као Бора Чорба. Разлог? Чорба се усудио да у свом стилу, и у духу своје прослављене клозетске поезије, критикује проамеричку телевизију Б92. Врло једноставно и сликовито, рекао је да су типови у тој ТВ „гола говна”. И образложио. На захтев да се јавно извини, то јест самокритикује, рекао је да би пре умро од глади него тако нешто урадио: „Да се извинем Б92?! Па то би било као кад бих отишао у Загреб да свирам. Немогућа мисија.

(Нужда.)

Градоначелник Лондона Кен Ливингстон позвао је суграђане да не пуштају воду после „мале нужде”. Стручњаци тврде да је првог домаћина Лондона на то натерала „велика нужда”, јер се британска престоница током летњих врућина суочавала са озбиљним несташицама воде. Није објављено колике су уштеде постигнуте на овај начин, али зна се да се овај мудри политичар прославио позивом суграђанима да не нападају муслимане, јер његови суграђани, дабоме, „нису Срби” и тамо „нема Радована Караџића”.

(Личност.)

Особа А: „Ја сам Горан Перчевић, бивши високи функционер СПС-а, из крила блиског ЈУЛ-у, ватрени борац против глобализма.”

Особа Б: „Ја сам Горан Перчевић, директор ‚Интеркомерца’, издавач мемоара Дејвида Рокфелера, оснивача и почасног председника Трилатералне комисије, председника Чејс Менхетн банке, симбола сила глобализма. Штавише, аутор сам ексклузивног интервјуа са Рокфелером, објављеним недавно у београдској штампи.”

(Град.)

„Београд цео свој живот живи у опасности да га укину они који га не разумеју, али опстаје због неке своје чудне енергије”, изјавио је Цане „Партибрејкерс”, фронтмен једног од најважнијих београдских рокенрол бендова свих времена, који је напустио

родну престоницу и живи у Зрењанину. „Београд мора да живи од провинције. Сви који долазе хоће да буду Београђани, а Београђани постају сељаци. То су узајамно-последични односи. Кад долазим у Београд, долазим у родни град у којем и даље имам своје упориште. Фурам тим улицама. Капираш, ја сам Београђанин било где, жив или мртав. Београд ће наћи снаге да преради сву ту сировину која долази и хоће да га потчини. Највећи проблем су они који имају новца, силници и моћници, људи који не воле овај град а живе у њему. Мрзе га, јер их подсећа на све оно што никада неће бити.”
<

ЊУ ОРЛЕАНС

Апокалипса сад

Није било нуклеарног напада, инвазије ванземаљаца, КГБ-а, Ал Каиде, чак ни Срби нису били умешани, али Америка је добила још један „дан после”. Ураган „Катрин” који је 30. августа протутњао кроз три америчке јужне државе (Луизијана, Мисисипи, Алабама) оставио је праву пустош. Призоре који надилазе већ сасвим похабане сцене из холивудских постапокалиптичних филмова. И најуздржанији извештачи стање на америчкој обали у Мексичком заливу, дугој 320 километара, описују речима: „катастрофа”, „апокалипса”, „драма без преседана”, „слом”. Најтеже погођени су градови Њу Орлеанс и Билокси. Ситуација је погоршана пуцањем бране на језеру Понишартрен, крај Њу Орлеанса, када се нова велика бујица сручила у град. При том, Њу Орлеанс лежи испод нивоа мора, а на другој страни града јаке одбрамбене утврде на обалама Мисисипија онемогућавају отицање.

Број мртвих неће бити скоро утврђен, али се говори о хиљадама. Штета, извесно је, премашује 100 милијарди долара. Поређења ради, на толико су независне комисије процениле штету нанету Србији у тромесечном бомбардовању од стране НАТО-а 1999, а званично је признато 30 милијарди долара.

Међутим, више од свега тога свет су запрепастиле две ствари: немоћ и затеченост САД, то јест потпуно урушавање система, али и слом заједнице. „Америка је за само један дан из цивилизације доспела у стање дивљаштва", описују западне агенције. "Нема солидарности, нема заједнице, нема бриге о немоћнима. Застрашујуће велики број људи преобразио се у бандите и звери, у себичне хистеричне безумнике. Вештачко друштво распало се у парампарчад. Наоружане банде харају градом, води се прави урбани рат. Владају насиље и терор. Чак и у прихватилиштима у Њу Орлеансу велики је број силовања, убистава, пљачки. У свирепим убиствима учествују чак и припадници Националне гарде и полиције, они којима је службена дужност да чувају прихватне центре и унесрећене у њима. Жене које саме оду до купатила, без пратње наоружаних мушкараца, доводе себе у смртну опасност. Гомиле ђубрета досежу до појаса, из празног стадиона шири се неподношљиви смрад фекалија. Лешеви се распадају у импровизованим мртвачницама."

Пентагон је након неколико дана послао 10.000 војника у погођену област. Ангажована је и Национална гарда. Из Ирака је повучено 300 припадника ваздухопловних снага и послато у Њу Орлеанс. Вашингтон је захтевао помоћ од ЕУ, која интервентно шаље ћебад, цистерне, храну (500.000 припремљених оброка у првој транши). Чак је и Авганистан, како је саопштио амерички амбасадор у Кабулу, уплатио 100.000 долара помоћи.

Масовним ангажовањем доведене војске и успостављањем ваздушног моста, Њу Орлеанс је евакуисан. Трауме ће бити лечене, штете саниране, берза примирена. Аналитичари ће дуго разглабати како је све ово утицало на рејтинг овог или оног политичара. Међутим, овај страшни догађај отворио је много дубље запитаности него што већина помишља у први мах. <